

Mutluluktur Ölmek

Sanki kaşlarındaki yıldızlar
Sonsuzlukla parlıyor
Cesur ve sakin
Düşlerin önü alınmazlığına
Sokak duvarları abidelik
Yılların ortasından koparılmış
Güldü sundu o yarine
Hüzünler kaçırınca buğday başaklarını
Kirli bulutlar aktı içini kustu üzerine

Havada yağmur kaynıyorken
Soğuk toprak doğruydu
Yanlışını çiseliyordu aslında
Günah kokan ayaklarında
Kim bilir hangi duygu
Solmaz gönül taşır yüreğinde
Parmakların arasına yapışır nem
Buğulandıran gözlerindeki özlem
Deryaları sızlatır

Uğuldayan sesler ardında
Kulak çınlamaları kanlığında
Matem elbisesine boyanan
Irmaklar dağda, dalga dalga
Gecelerde kahverengi donukluk
Etrafta sallanmış sonluk
Beyazlığına alışık

Yavaşlığıyla canlanan damarlar
Fışkıran köpüklü aşkı
İklimin acılığına sallantısı
Menekşesi ve sevdası
Melek kanatlarını süzüyor
Güneşten ışımaları çeliyor
Kalbine seriyor gelecekte
Umursamayan kanıyla

Salkım salkım yelpazelerden
Günlük ağustos lalelerinden
Kitap ve umuduyla
Onulmaz hayatın dallarında
Boncuk mavisi ülküsünden
Deniz coşkusuyla bıraktı

Geçmiş karışıktır
Sarkık buseli dudaklarında
Gün doğan ufuklarından
Tan ağarığı alnını
Yaprak damlasında korkusunu
Bebeklere işittirir
Merhabaları hatırlar
Düğümlü gözlerinde
Cennete uçmanın
Gömülmeyi aşındıran bayrakta
Mutluluğunu sahiplenir.

SERÇESARAY